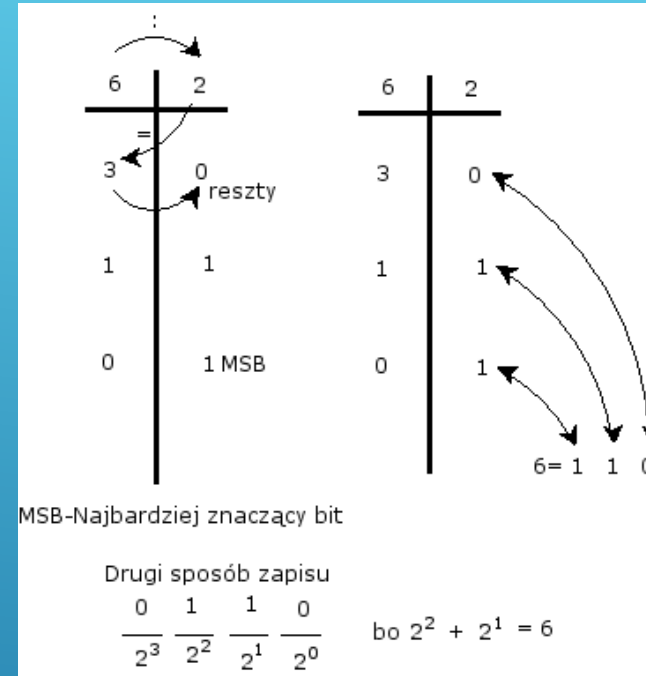

RÓŻNE SPOSOBY ZAPISU LICZB

Zapraszamy do obejrzenia
naszej prezentacji

SYSTEMY LICZBOWE

- ▶ *binarny- do zapisu potrzebne są cyfry zero i jeden
- ▶ *trójkowy- do zapisu potrzebne są cyfry zero, jeden i dwa
- ▶ *czwórkowy- do zapisu potrzebne są cyfry zero, jeden, dwa i trzy
- ▶ *piątkowy- do zapisu potrzebne są cyfry zero, jeden, dwa, trzy i cztery
- ▶ *szóstkowy- do zapisu potrzebne są cyfry zero, jeden, dwa, trzy, cztery i pięć
- ▶ *siódmkowy - do zapisu potrzebne są cyfry zero, jeden, dwa, trzy, cztery, pięć i sześć
- ▶ *ósemkowy- do zapisu potrzebne są cyfry zero, jeden, dwa, trzy, cztery, pięć, sześć i siedem

SYSTEMY LICZBOWE (CD.)

*dziewiątkowy - do zapisu potrzebne są cyfry zero, jeden, dwa, trzy, cztery, pięć, sześć, siedem i osiem

*dziesiętny – do zapisu potrzebne są cyfry zero, jeden, dwa, trzy, cztery, pięć, sześć, siedem, osiem i dziewięć

*dwunastkowy – do zapisu potrzebne jest 10 cyfr i dwie pierwsze litery alfabetu

*trzynastkowy – do zapisu potrzebne jest 10 cyfr i 3 pierwsze litery alfabetu

*czternastkowy – do zapisu potrzebne jest 10 cyfr i 4 pierwsze litery alfabetu

*piętnastkowy – do zapisu potrzebne jest 10 cyfr i 5 pierwszych liter alfabetu

*szesnastkowy- do zapisu potrzebne jest 10 cyfr i 6 pierwszych liter alfabetu

PISMO CHIŃSKIE

Pismo chińskie składa się ze znaków, które w językach chińskich na ogół odpowiadają poszczególnym sylabom, dlatego nazywa się je także pismem logo-sylabowym lub monosylabowym. Przeważająca większość znaków ma również odrębne znaczenie jako wyraz (słowo) lub morfem. Pismo chińskie jest systemem otwartym, co oznacza, że ciągle powstają nowe znaki. Pismo obejmuje również własny system cyfr.

漢 字
漢 字

PISMO BABILOŃSKIE

Pismo babilońskie jest pismem klinowym. Fundamentalnych odkryć odczytywania pisma dokonał Hincks w 1847 roku. Porównując wersję perską i babilońską z Persopolis zidentyfikował 18 znaków babilońskich. Sylabizm został ogólnie uznany

Odróżniamy trzy rodzaje pisma:

- *zgłoskowe

- *suzyjskie

- *właściwe

Są to gliniane tabliczki, na których wryto zapiski z życia codziennego (rachunki, umowy itp.), liczne teksty hymnów religijnych, formuły zaklęć i mity.

PISMO EGIPSKIE

Pismo egipskie należy do najstarszych na świecie, powstało bowiem około trzeciego tysiąclecia p.n.e. Pierwotnie było pismem ideograficznym, w którym jeden znak oznacza jedno słowo. Najbardziej znanym rodzajem pisma egipskiego są hieroglify. Były one świętymi znakami, używano ich do celów monumentalnych i uroczystych - na przykład malowane i ryte napisy na grobowcach lub świątyniach. Powszechnym materiałem pisarskim w Egipcie był papirus, na którym pisano za pomocą cienkiej, zaostrej przy końcu trzcinki, maczanej w atramencie. Pismo hieroglificzne posiadało bardzo skomplikowane znaki. W związku z tym jego codzienne używanie było niezwykle czasochłonne i niewygodne. Dlatego też powstała uproszczona wersja hieroglifów. Było to tzw. pismo hieratyczne. Następnie wynaleziono pismo demotyczne, które było łatwe w zapisie. Pisma demotycznego używano w korespondencji i do tworzenia prywatnych notatek. Sporządzano w nim dokumenty o treści handlowej, administracyjnej i prawniczej.

PISMO MAJÓW

Majowie mieli bogate pismo hieroglificzne, którego znaki przedstawiały między innymi: przedmioty, zwierzęta, bogów. Prostsze znaki służyły do wyrażania przysłówków i przyimków. Ustawiając je odpowiednio, pisarze zapisywali krótkie zdania. , Zapisywali oni ruchy gwiazd, ważne daty, imiona bogów, przepowiednie kapłanów. W ich atach śmierci i narodzin. Święte pismo Majów stało się elementem ozdobnym. Litery wykuwano na płytach kamiennych, ołtarzach, schodach itp. Pismem ozdabiano też biżuterię, muszle, kości, wyroby garncarskie, drewniane sufity czy też ściany.

PISMO RZYMSKIE

Pierwotny rzymski system zapisywania liczb był prosty, ale dość niewygodny. Rzymianie zapisywali liczby za pomocą tylko pionowych kresek, na kształt systemu karbowego. Wprowadzono więc dla oznaczenia ważnych liczb dodatkowe znaki. Rzymski sposób zapisywania liczb jest sposobem addytywnym, czyli wartość danej liczby określa się na podstawie sumy wartości jej znaków cyfrowych. Wyjątki od tej zasady to liczby: 4, 9, 40, 90, 400 i 900, do opisu których używa się odejmowania. Podczas zapisywania liczb w systemie rzymskim należy dążyć zawsze do tego, aby używać jak najmniejszej liczby znaków.

W systemie rzymskim posługujemy się znakami: I, V, X, L, C, D, M, gdzie:
I = 1, V = 5, X = 10, L = 50, C = 100, D = 500, M = 1000.

DZIĘKUJEMY ZA OBEJRZENIE NASZEJ
PREZENTACJI 😊

AUTORZY:

*WERONIKA CHUDZIAK

*WERONIKA KOKOT

*MAGDALENA GILEWSKA

*WIKTORIA WOŹNIAK